

justični minister državne pravdnike, da morajo vse opustiti, kar bi lahko uplivalo, da se dejstva krivo presoja.

Bodite pravični!

Gospodje porotniki! Četudi sedijo med vami politični nasprotniki, vendar sem prepričan, da ste si v svesti svoje naloge kot sodniki iz ljudstva. Vaša dolžnost je, da se kot sodniki ne ozirate na politično naziranje, ampak da ugodite pravici. Zanikajte vsa tri vprašanja, oprostite obtoženca, in še v poznih dnevih se boste z zadovoljnostjo spominjali na današnji dan; kajti vi boste s tem storili le to, kar je podlaga vsake države, vi boste storili pravico!

Državni pravdnik je čutil, kak utis je naredil zagovornikov govor, zato se je brzo zopet vzdignil ter z nova začel zagovarjati svojo reč. Rekel je, da so tudi krojači, čevljarji, žagarji itd. trgovci. Rekel je, da je Reininghaus tako bogat, da mu je vse eno, ali ga kdo bojkotira ali ne. Zato se tudi državni pravdnik ne ustavlja bojkotu. Gosp. dr. Rosina je poučil državnega pravdnika, da so ta njegova mnenja do cela kriva. Krojači, čevljarji, žagarji itd. niso trgovci, ampak obrtniki. Pred postavo so vsi enaki, tukaj ni razločka med bogatinom in siromakom. Poučil je tudi državnega pravdnika o ljubezni do bližnjega. Kakor tudi državni pravdnik ne sme poznati ljubezni do bližnjega, tako je tudi politik ne more. Oba gledata, da se gibljeta v mejah postave.

Sedaj se je za dve uri prekinila obravnava. Po odmoru je govoril predsednik Morocutti. Njegova izvajanja o bojkotu in sovražnosti je dal zagovornik dr. Rosina na zapisnik.

Porotniki so prvo vprašanje potrdili z 10 glasov proti 2; drugo in tretje pa z 11 proti 1.

Kot kazen je proglasil sodni dvor 6 tednov navadnega zapora.

Toda stvar še ni končana, kajti zagovornik je prijavil pritožbo ničnosti.

Se enkrat Pesnica.

(Dopis iz pesniške okolice.)

Meseca junija t. l. prinesel je »Štajerc« debelo tiskano novico, da je zdaj zavoljo Pesnice vse urejeno, da se bo zdaj in zdaj začelo kopati in Pesnica regulirati. Pristavil pa je ta listič hitro, da se je vse to zahvaliti, ne morebiti slovenskim poslancem, ampak tisti deputaciji, katero je lani Flucher v Gradec poslal, in pa nemškemu viteškemu redu.

Zdaj pa vprašamo sosede ob Pesnici: koliko Pesnice in kje se je že reguliralo? Gospod Flucher in tista ponižna deputacija, ki je hodila okoli dr. Schmidererja, okoli vseh drugih deželnih odbornikov razen predlagatelja Robiča, okoli nemškega zagrizenca Walz-a, koliko ste pa dosegli? Zakaj se še vedno nič ne dela ob Pesnici, zakaj se ne regulira, ne koplje? Mi plavamo in se potapljamo, po naših travnikih in njivah vali se temno-rjava Pesnica in nam dela grozno škodo; a nič se ne začne delati. Deputacija slavna, ki si se uklanjala največjim našim narodnim nasprotnikom in si z zaničevanjem šla mimo tistih slovenskih poslancev, ki so to zadevo sprožili in jo po vseh močih naprej spravljali, kje pa imaš zdaj svoje vspehe? Pokaži vendar nekaj, da bojo vsi Trgoviščani in Cvetkovčani vsaj nekaj videli od tistih velikih zaslug te deputacije in nemškega oskrbnika Flucherja.

Mi iz gotovega vira vemo, da se bode Pesnična regulacija tako zavlekla, da še v 2 letih ne bode pravega začetka. Slovenski poslanci so hodili okoli ministrov in okoli namestnika, interpelirali na Dunaji in ko so s težka toliko dosegli, da se je stvar nekoliko dalje pomaknila, že so prileteli »Štajerčevi« privrženci in kričali: Zdaj bode, a to smo dosegli mi. In vendar ni nič. Nemški je deželni odbor, nemška je večina v deželnem zboru, pred katerim so slovenski možje v svoji zmoti ponižno priklanjali svoje glave, a za to so dobili — nič.

Zato zdaj le hitro imenujte poslanca Walz-a, kateri je enkrat nemške konserva-

tivne poslance, ko so nastopili za korist slovenskega kmeta, imenoval »windische Schleppträger«, za častnega občana po vseh občinah ob Pesnici.

Pa še enega ne smete pozabiti: ptujskega pekarskega mojstra Ornika. Tega tudi ne. Tudi ta ima velike zasluge, da ste tako hitro — nič dosegli. Čujte!

Bila je seja deželnega zbora štajerskega dne 5. julija t. l. Ornik, ki je mislil, da je zadeva s Pesnico že zrela, je stavil hitro predlog, da se naj reguliranje Pesnice, kar najhitreje izvrši do konca. To bi prav lepo in hvaležno bilo. Ali gospod Ornik, močni župan in častni meščan ptujski se je malo zaletel; mož ni natančno pregledal te stvari in se ne zadosti posvetoval. Ko mu je torej g. dr. Schmiderer naznanil, kaj je c. kr. vlada dunajska pisala na deželni odbor štajerski in da bode deželni odbor v kratkem poslal inženerja v Tivolce, je gospod Ornik bil ves ginjen in je rekel: Zahvaljujem se v imenu našega ljudstva in izrečem v njegovem imenu svoje zadovoljstvo, da so se vendar enkrat izvršili sklepi deželnega zbora.

O gospod Ornik, ko bi vi vedeli, kako ste se urezali. Nič se ni zgodilo, prav nič. Še danes je vse pri starem. In Ornik in Flucher in deputacija niso nič napravili. S samimi besedami se reke ne regulirajo in z neresnico se nič ne opravi. Danes je še škoda tolika, kakor druga leta. Kaj je torej pomagalo, da so nekateri Slovenci šli tem prijateljem Flucherjevim in Ornikovim na led?

Zdaj pa pridete na vrsto slovenski poslanci. Vrata državne zbornice se bodejo kmalu odprla. Vam so razmere znane. Vi veste, zakaj nista deželni zbor in odbor nič opravila. Zdaj pa jih pošteno zgrabite, a deputacija naj ide nemške kljuge pritiskati!

Politični ogled.

Volitve na Kranjskem iz kmečkih občin so za katoliško narodno stranko ugodno izpale. Pridobila si je na novo en mandat v ribniško-kočevskem okraju in ima torej sedaj iz kmečkih občin 15 poslancev. Le v idrijsko-vipavskem okraju je zmagal liberalc Ivan Božič. Izvoljeni so torej sedaj: Dr. Sušteršič, Povše, pl. Detela, Pogačnik, Žitnik, dr. Krek, dr. Brejc, dr. Schweitzer, Pfeifer, Jaklič, Dular, Drobnič, Mejač, Košak, Pakiž, Božič. Danes se vršijo volitve iz mestne skupine. Katoliško-narodna stranka je postavila naslednje kandidate: Kregar, Pollak, Arko, Koblar, Spendal, Košiček.

Predsednik severnoameriških združenih držav je postal dosednji podpredsednik Roosevelt. Dopolnil je 41 leto ter je rodod iz Novega Jorka. On je istega političnega naziranja kakor Mac Kinley.

Predsednik Mac Kinley †. V soboto zjutraj kmalu po 2. uri je po enotedenskih, posebno zadnja dva dneva neznosnih bolečin umrl v Buffalo žrtev anarhističkega morilca Czoglogosza, predsednik severoameriških zveznih držav, William Mac Kinley v 58 letu svoje dobe, v petem svojega predsedništva. Akoravno je bila ena obeh ran smrtno nevarna in je bilo človeški soditi malo upanja na ozdravljenje predsednika, vendar so zdravniki do zadnjega trdili, da je napadeni izvan nevarnosti. Šele v petek dopoldne so uvideli, da so se motili v svoji sodbi in da nastopi smrt v najkrajšem času. Zadnje 3 do 4 ure so ga le še na umeten način še ohranili pri življenju, in že pred polnočjo je izgubil zavest, iz katere se je zavedel le v zadnjih trenutkih ter umrl z besedami: Božja in ne naša volja naj se zgodi. Ob njegovi smrtni postelji so bili zbrani soproga, sorodniki ter ministri; podpredsednik ni došel pravočasno. Ministri so takoj podali ostavko ter dali s tem podpredsedniku Rooseveltu priliko, da, ako se mu zdi potrebno, sestavi nov kabinet. Truplo pokojnikovo prepeljejo v Washington, kjer je pokopljeno na državne stroške.

Dopisi.

Ormož. (Blagoslovljenje okoliške šole.) Kolik razloček med blagoslovljenjem nemške šole lansko leto, in med blagoslovljenjem slovenske okoliške šole, ki se je vršilo dne 15. t. m.! Komaj, da se je vedelo, kaj se godi z nemško šolo, a dne 15. t. m. je bil pravi narodni praznik, katerega se je vdeležilo ljudstvo v izredno velikem številu od blizu in daleč. Štelo se je ljudstva nad 4000. Ob poldnesi uri predpoldne je bila slovesna sv. maša ter pridiga v ormoški larni cerkvi. Po božji službi se je pomikala šolska mladina in verno ljudstvo z 12 duhovniki v procesiji k novemu šolskemu poslopju, katero je blagoslovil vlč. g. Jakob Caf, dekan pri Sv. Tomažu.

Po dovršenem blagoslovljenem opravilu se je zbrala šolska mladina in ljudstvo v šolski sobani III. razreda, kjer je vse navzoče v lepem govoru pozdravil predsednik krajnega šolskega sveta g. Martin Stanič. Okoliške občine Hardek, Pušinci in Litmerk so bile prisiljene sezidati si novo šolo, ker so Ormožani hoteli imeti svojo nemško šolo. Lani 15. septembra se je položil temeljni kamen, letos se isti dan izroča poslopje svojemu namenu. Ob koncu izroči ključe, zvezane s slovenskim trakom, šolskemu vodji g. Rajšpu. Okrajni glavar Marija grof Attems se je v lepem slovenskem govoru zahvalil vsem, ki so pripomogli do tako lepega in krasnega poslopja, izrazil željo, naj bo vzgoja prešinjena od verskega in domoljubnega duha, tako da bodo iz šole prihajali cesarju zvesti podložniki in človeški družbi koristni državljani. Kreпки živijo-klici so pretrgali večkrat govor glavarjev ter ob koncu posebno glasno odmevali po dvorani. Okrajni nadzornik gosp. Dreflak je govoril do starišev. Učenec in učenka sta v imenu šolske dece izrekla zahvalo, da se jim je postavilo tako lepo poslopje. Šolski vodja g. Rajšp vabi stariše, da vzajemno delujejo z učiteljstvom pri odgoji otrok, ter še izreka posameznim osebam in oblastim zahvalo za novo poslopje. Nazadnje zakliče cesarju Slava, na kar so otroci zapeli cesarsko pesem. In spored je bil dovršen.

Rodoljubne gospe in gospice so pripravile šolski deci majhen obed, rodoljubi ormoški in iz okolice pa so se zbrali v telovadnici k banketu. Hardečka godba je med tem svirala v veži. Pri fino pripravljenem banketu je otvoril vrsto nazdravic gosp. M. Stanič. Nazdravil je vladarju. G. dr. Omulec pa je nazdravil sedanjemu in prejšnjemu okr. glavarju, g. Rajšp sedanjemu in prejšnjemu sol. nadzorniku, dr. Omulec dekanu Cafu, g. Porekar okrajnemu šolskemu svetu, g. dr. Rosina krajnemu šolskemu svetu, gosp. dr. Kristan duhovščini in posebej navzočemu g. prefektu Korošcu, g. dr. Geršak vrlemu učiteljstvu, g. Rajšp g. ravnatelju Neratu itd.

Dušečni oče novega poslopja, kakor se je izrazil v svoji napitnici g. Rajšp, je ravnatelj mariborske okoliške šole g. Nerat, ki je naredil načrt. Novo šolsko poslopje ima krasno lego, je okusno in prilično ter solidno zidano, tako da je gotovo izmed najlepših šolskih poslopj na Spodnjem Štajerskem. Kakor je poslopje kras in dika okolice, tako ji naj bo tudi vir prave omike in napredka.

Iz Jarenine. (Ciril-Metodova mladeniška slavnost.) Dan 15. sept. je bil preimeniten dan za nas, jareninske mladeniče, ki nam ostane nepozabljiv vse živne dni. Obhajali smo ta dan svojo željno pričakovano Ciril-Metodovo mladeniško slavnost. Mariborski tamburaši so nastopili prvi ter začeli udarjati na svoja miloglasna godala prelepo koračnico »Slava Slovincem«, s katero se je slavnost otvorila!

Na to so se menjale tamburaške in pevške točke. Mladenič Karol Šabeder, je v imenu bralnega društva in mladeniške zveze iskreno pozdravil vse došle mladeniče, domače in tuje in vse navzoče mnogoštevilno občinstvo; vključil poprej silno slabemu vremenu se je zbralo na slavnostnem prostoru

čez 400 ljudi. Mladenič France Sekol je navdušeno deklamoval pesmici »Naš čolnič otmimo« in »Pesem slovenskih mladeničev.« Neka posebnost je bila za poslušalce Ciril-Metodova pesem, katero je pelo 20 mladeničev enoglasno po veličastnem in ganljivem poljskem napevu. Slavnostni govor je v prekrasnih, prepričevalnih besedah govoril č. g. benediški kaplan Fr. Muršič. Tri reči nam je priporočal in sicer: Bodite verni, narodni in domoljubni! Vera je največja dragocenost, ki smo jo prejeli od Boga. Le veren mladenič velja kaj pred Bogom, je srečen in vesel, mladenič, ki se z veseljem oklepa domače Marijine družbe ter v dejanju kaže svojo vernost. Dragocen dar od Boga je tudi naš materni slovenski jezik. Mati ga nas je učila; kdor torej svoj materni jezik zaničuje, on svojo lastno mater zaničuje. Ta jezik naj bi pred vsemi drugimi najbolj ljubili, v njem najrajši govorili, in pravice maternega jezika neustrašno zagovarjali. Mladenič, ki hoče kaj veljati, mora tudi kaj znati, znanje pa si lahko pridobiva iz dobrih knjig in časopisov, katere mu lahko daje na razpolago družba Mohorjeva in bralno društvo. Teh dveh član naj bi bil slehern mladenič. Naša domovina je tako lepa, zato jo mora mladenič ljubiti nad vse druge kraje, in biti ponosen na njo. Tudi svojemu cesarju mora udan biti, kar so bili vselej mladeniči slovenski.

S pravo slastjo smo poslušali jasne, prepričevalne besede izbornega govornika. Ko nas je naposled vprašal, se li bomo ravnali po njegovih naukih, je iz naših vrst enoglasno zadonelo: Bomo se! S tem je govornik sklenil govor, mi pa smo mu v zahvalo navdušeno pritrdjevali.

Potem je pel jareninski moški zbor prelepo pesem »Jadransko morje«, tamburaši pa so nam zabrenkali po vrsti več krasnih pesmic. V imenu šentiljskih mladeničev se je nato govoril iskrene pozdravne besede mladenič Fr. Zebot in podpredsednik bralnega društva je zahvalil vse mladeniče, domače in tuje za obilno udeležbo ter sklenil slavnost s strikratnimi »Živijo«-klici sv. očetu in svetlemu cesarju. Vse občinstvo je vstalo in zapelo cesarsko pesem.

Sledil je kratek odmor, med katerim so tamburaši pridno udarjali. Na enkrat se dvigne zastor in na odru smo zagledali očaka Jakoba in sina Jožefa v pisani suknji. Pričela se je predstavljati prelepa igra »Egiptovski Jožef«, katero je prinesel letošnji »Vrtec« v svoji 4. številki. Naši mladeniči so jo v resnici izvrstno predstavljali. Vsi gledalci smo jih kar občudovali v njihovem varnem nastopanju in jasnem izgovoru, sevé tudi v prekrasnih staroegiptovskih oblačilih.

Tako se je vršila naša mladeniška slavnost. Naša mladeniška zveza je pokazala, kaj premore. Mladeniči smo bili silno veseli krasnega izida. Udeležili so se slavnosti vsi vrli domači mladeniči; v velikem številu so prišli na slavnost naši srčni sosede, šentiljski mladeniči, nadalje jakobški mladeniči, od Sv. Ane na Krembergu je prišel na slavnost predsednik bralnega društva s 4 mladeniči-korenjaki, od Sv. Benedikta sta tudi došla 2 mladeniča. Mladeniči v Rogatecu in v Št. Ilju ob južni železnici so nas brzojavno pozdravili, pismeno pa mladeniči od Sv. Križa na Murškem polju, od Sv. Jurja na Ščavnici in dva slov. mladeniča celo iz Bojkovic na Moravskem. Hvala in slava vam, misli bratje, ki ste se nas spominjali in tako povzdignili našo slavnost!

Začelo se je daniti ob meji slovenski. Čeravno je sedanji položaj jako žalosten, vendar nam pogled v bodočnost daje upati boljših dnij. Mladi rod se budi, mladeniči vstajajo. Tako je prav! Ta zemlja, ki se je do sedaj slovenska, mora tudi v bodoče ostati slovenska. Podajmo si k delu roke, k delu za vero in domovino, združimo se v krepke mladeniške zveze iz katerih srede naj mogočno odmeva odslej po vseh omejenih krajih slovenskih navdušena pesem:

Mi slovenski smo mladeniči,
To je radost, naša slast,
Veri, domovini zvesti,
Njena slava, njena čast!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanja. Sodni adjunkt dr. H. Watzulik je prestavljen iz Šostanja v Ptuj. — Sodnima adjunktoma sta imenovana gosp. I. Kozina za deželni višjesodni okraj Gradec, g. I. Antloga za Mokronog na Dolenjskem.

Osebnosti. Gosp. prof. dr. K. Glaser, bivši profesor v Trstu, se preseli stalno v Gradec. — Slovenski avskultantje pri mariborskem okrožnem sodišču gg. Mihalič, Žiher, Vuk, Zemljič odidejo za eno leto iz Maribora, da zadostijo vojaški dolžnosti.

Družba sv. Mohorja. Naša družba šteje letos 76.110 udov, to je 2486 udov manj kakor lani. Lavantinska škofija ima letos le 23.771 udov, 2.025 manj kakor lani. Z razpošiljanjem letošnjih družbenih knjig se je začelo dne 18. septembra. Razpošiljale se bodo knjige po tem redu: Amerika in Afrika, lavantinska, krška, ljubljanska, tržaška in goriska škofija ter razni kraji. Cenjene gospode poverjenike, katerim se knjige pošiljajo, nujno prosimo, naj takoj, ko dobijo »aviso«, pošljejo po nje na pošto ali železniško postajo, da ne bode sitnih reklamacij, ki povzročujejo samo zamudo in nepotrebne stroške. Poštne stroške morajo čast. poverjenikom povrniti posamezni udje. Odbor.

Naši dijaki. Da bo naša dijaška kuhinja mogla ustreči vsem dijakom, ki se obračajo v svoji revščini do nje, prosimo rodoljube, naj ji z mnogobrojnimi darovi prihitijo na pomoč. Naslov se glasi: Dijaška kuhinja v Mariboru.

Pred okrožnim sodiščem v Mariboru je stal dne 11. t. m. urednik Majtnar zaradi tiskovnega prestopka ter dobil dva meseca zapora. — Dne 12. t. m. se je vršila obravnava proti gospodu A. Korošču. O njej poročamo na drugem mestu obširneje. — Dne 13. t. m. je stala pred porotniki 18letna Terezija Novak iz Peršetinc zavoljo detomora. Obsojena je na sedem let težke ječe.

Povodenj. Vsled neprestanega deževja so nastale po mnogih krajih zopet velike povodnji, ki so povzročile mnogo škode. Iz Celja se poroča, da je narasla Savinja in pritoki, in vodovje se je razlilo čez bregove ter poplavlilo celo bližnjo okolico. Med Poničevami in Štorami je stopila na železniški tir in promet je bil za nekoliko časa ustavljen. Tudi promet med Mariborom in Št. Iljem se ni mogel vršiti. Pri Št. Ilju so se potegnili plazovi. Predor pri Št. Ilju je bil po plazovih zadelan. Tudi Mariborska okolica je bila pod vodo. Novi park je bil ves preplavljen. V predmestju Orešje je voda hudo razsajala, ker je izstopil počgavski potok. Kanali so bili zadeleni, ali pa niso mogli vsprejeti vse vode. Med ljudstvom je vladalo vznemirjenje. Iz Savinjske doline se nam še poroča: Povodenj je veliko škode naredila v nekaterih krajih savinjske doline. Veliko pokošene otave nam je odneslo, veliko se je je pokvarilo vsled dolgotrajnega dežja, veliko travnikov poblatilo, tako, da bo otava, kjer še stoji, komaj za rabo. Posebno veliko škode je po travnikih Grajskevasi in Gomilski in tudi Št. Pavla. Nekemu posestniku je vtrgal plaz velik kos vinograda, tu in tam kateremu kako brajdo, voda je razdirala škarpe in enemu posestniku naredila škode nad 400 gl. Koliko pa je škodoval ta dolgotrajni dež na polju in v vinogradih!

Franc-Jozefova šola v Ljutomeru je izdala jako zanimivo letno poročilo. Vsebinsko obsega zgodovino ljutomerske šole in šolska poročila. Učencem, starišem in sedaj ter nekdanj v Ljutomeru službujočim katehetom, učiteljem in učiteljicam bo knjižica lep spomin.

Star altar, še v dobrem stanu in celo pripraven za kako ubogo cerkev, se dobi na Vranskem. Več se izve pri tamošnjem župnem uradu.

Mariborska dijaška kuhinja Dne 13. septembra t. l. imel je odbor mariborske dijaške kuhinje svojo redno letno sejo. Bilo je prvokrat, da se je osiroteli odbor zbral brez svojega bivšega predsednika dr. Ivana Križaniča, ki je dijaško kuhinjo pred 20 leti ustanovil ter jo je kot vedni predsednik modro vodil in požrtvovalno podpiral do svoje prerane smrti, ki ga je letos v počitnicah tako nenadoma in kruto zadela. Njegove zasluge za slovensko dijaško kuhinjo so neprecenljive; kakor dober in skrben oče je pazno gledal na svoje ljube dijače, katere je krog sebe zbiral v dijaški kuhinji ter jih je kot pravi usmiljeni Samaritan s potrebno hrano preskrboval. Radi tega se je odbor v zadnji seji z neomejeno hvaležnostjo spominjal svojega nepozabljivega rajnega predsednika ter je z največjim priznanjem omenjal njegove res velike zasluge. Dosedanji blagajnik, kanonik dr. Ivan Mlakar je potem položil račun o minolem šolskem letu. Iz njega je razvidno, da je imela dijaška kuhinja lani 5170 kron 40 vinarjev dohodkov in 5071 kron 31 vin. stroškov; vsled vestne varčnosti se je dosegel celo majhen prebitok. Za velike dohodke se odbor iskreno zahvali vsem veledušnim darovalcem; Bog plati tisočkrat vsem vrlim domoljubom, ki so ob različnih prilikah, pri veseljih svatbah, na narodnih svečanostih, pri gostoljubnih godovanjih ali katerihkoli sestankih nabirali za dijaško kuhinjo mile darove! Živeli, lepo in plemenito narodno delo so storili! Posebno zdatno so društvo podpirale nekatere posojilnice, pred vsem njim na čelu mariborska posojilnica, slava njim! Izmed naših posebnih podpornikov moramo s priznanjem omeniti gg.: dr. Iv. Križaniča, dr. Jernej Glančnika, mag. Jel. Ferka, dr. Iv. Mlakarja, kan. Hajseka in dek. Gaberca; g. nadžup. Ivan Lenart je poklonil dijaški kuhinji v vedni spomin na rajnega dr. Križaniča ustanovo 100 kron, kar je zelo hvalevredno. Kako koristno in uspešno je dijaška kuhinja tudi lani delovala, kažejo sledeče zdatne številke: Vsaki dan je dobivalo opoludne dobro in prav tečno hrano 45 do 49 ubogih dijakov, včasih še več; celo leto se je torej med nje razdelilo 13440 obedov! Po blagajnikovem poročilu so se v odborovi seji vršile volitve; na prvo mesto nepozabljivega dr. Ivana Križaniča je bil za predsednika izvoljen gosp. kanonik dr. Ivan Mlakar, za tajnika profesor dr. Anton Medved in za blagajnika profesor Jakob Kavčič. Odbor se bode trudil, dijaško kuhinjo i nadalje voditi po poti požrtvovalne ljubezni do predrage nam srednješolske dijaške mladine, ki je podpore potrebna, pa tudi vredna. Da bi dijaški kuhinji le zvesti ostali vsi dosedanji dobrotniki ter nam še novih pridobili! Mili rojaki! Kakor srčno se vam zahvalimo za dosedanjo podporo in pomoč, tako iskreno Vas prosimo tudi za nadaljno naklonjenost. Uboštvo pri mnogobrojnih dijakih je veliko, pomanjkanje hudo, zato i pomoč nujna. Zbirajte marljivo vsak v svojem krogu darove, ne zabite naših srednješolskih dijakov! Ves narod Vam bo hvaležen.

Prva učenka na realki. Na mariborski realki se je dala vpisati gđ. Elza Glowacka, hčerka gospoda gimnazijskega ravnatelja.

Celjski hajlovci so imeli preteklo nedeljo večer mnogo posla s sprejemom slovenskih društev vračajočih se iz Šmarja. Pritihotapili so se celo na peron in nas že tam pozdravili, na kar se njim je primerno odzdravilo. Pred vsako gostilno je stalo po nekaj teh ponočnjakov, menda kot »častna straža.« Lepa hvala! Zanimivo je poslušati, kako se ti »Nemci« med seboj imajo. Neki redar pomirjeval je n. pr. te barabe, kakor kake nevbogljive otroke z besedami: »ali se že hočete zopet tepsti; to je čudno, da brez